

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Фурсової Інни Михайлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України

К и ї в
8 квітня 2026 року
№ 88-2(І)/2026

Справа № 3-66/2026(157/26)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого,
Барабаша Юрія Григоровича – доповідача,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Фурсової Інни Михайлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Барабаша Ю.Г. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Фурсова І.М. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129

Конституції України (конституційність) частину четверту статті 394 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною четвертою статті 394 Кодексу „у разі оскарження ухвали (крім ухвали, якою закінчено розгляд справи) суд може визнати касаційну скаргу необґрунтованою та відмовити у відкритті касаційного провадження, якщо правильне застосування норми права є очевидним і не викликає розумних сумнівів щодо її застосування чи тлумачення“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

У квітні 2024 року Фурсова І.М. звернулась до суду з заявою про перегляд за нововиявленими обставинами рішення Суворівського районного суду міста Одеси від 16 лютого 2017 року, яким позов Фурсова О.В. до Фурсової І.М., Виконавчого комітету Одеської міської ради, Управління державної реєстрації юридичного департаменту Одеської міської ради про визнання недійсним свідоцтва про право державної власності задоволено частково, а позов Фурсова О.В. до Фурсової І.М. про поділ майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, задоволено повністю.

Суворівський районний суд міста Одеси ухвалою від 16 квітня 2025 року відмовив у задоволенні заяви про перегляд за нововиявленими обставинами рішення Суворівського районного суду міста Одеси від 16 лютого 2017 року.

Одеський апеляційний суд постановою від 5 листопада 2025 року залишив ухвалу Суворівського районного суду міста Одеси від 16 квітня 2025 року без змін.

Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду ухвалою від 19 січня 2026 року, яке є остаточним судовим рішенням у справі Фурсової І.М., відмовив у відкритті касаційного провадження.

Відмовляючи у відкритті касаційного провадження, суд касаційної інстанції визнав касаційну скаргу Фурсової І.М. необґрунтованою, „оскільки правильне застосування норми права є очевидним і не викликає розумних сумнівів щодо її застосування чи тлумачення“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що частина четверта статті 394 Кодексу не відповідає принципу верховенства права, не забезпечує права на касаційне оскарження судового рішення, порушує обсяг конституційних прав і свобод або унеможливорює їх реалізацію в доступі до правосуддя.

На підтвердження своєї позиції Фурсова І.М. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, рішення Конституційного Суду України, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у своїй справі.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Основним Законом України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави для висновку, що Фурсова І.М., твердячи про невідповідність частини четвертої статті 394 Кодексу Конституції України, фактично не погоджується з остаточним судовим

рішенням у її справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів Закону.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що незгода з судовим рішенням у конкретній справі не є підставою для перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих приписів) [ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 24 червня 2019 року № 40-у(П)/2019, від 23 лютого 2022 року № 5-у(П)/2022].

Фурсова І.М. не навела належного обґрунтування тверджень щодо неконституційності частини четвертої статті 394 Кодексу в розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, конституційна скарга Фурсової І.М. не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55, частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Фурсової Інни Михайлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 394 Цивільного

процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**